

Kwaad en goed

Een van de dingen, die in deze dagen ons hebben ontsteld, is het feit, dat te midden van het leed en verlies, dat velen leden, er menschen waren, die aasden op buit, en die van het overgeblevene uit getroffen huizen en winkels wegstalen.

Lijnrecht daartegenover staat het feit, dat duizenden hun huis en have hebben overgehad, en nog hebben, om leed te lenigen en getroffenen te helpen. Prachtdaden zijn openbaar geworden. Roerende verhalen zouden ervan te vertellen zijn, vooral uit Rotterdam.

Verwoestingen, te ontzettend om te beschrijven, hebben sommige onzer steden in puin gelegd. In Rotterdam zijn 350 straten verdwenen, 26000 woningen niet meer te vinden, een tiental kerken en vergaderzalen, waar Gods Woord werd verkondigd en gebed en aanbidding opstegen, geheel of gedeeltelijk met den grond gelijk gemaakt. In Middelburg werden gebouwen van historische waarde voorgoed geschonden.

Maar zie nu, hoe alles zich thans opmaakt tot den opbouw. Hoe allen zich beijveren om op te ruimen en op te richten; om stoffelijke schade te vergoeden. Een geest van te willen herstellen, wat hersteld kan worden, is over velen vaardig geworden.

We leven in een wereld van twist, tweedracht en haat. Maar de nood doet velen bijleggen en brengt nader tot elkaar. In Rotterdam waren er huiseigenaars, die overhoop lagen met hun huurders. Maar in de dagen van gemeenschappelijke benauwdheid werd alles bijgelegd en vriendschappelijk samengewerkt.

Kwaad en goed.

Openbaar geworden door beproeving en tuchtiging. Moge het „goede” overal het „kwaad” overheerschen.

Wordt niet, naar de Schrift, het kwade overwonnen door het goede?

Rampen die roepen

Vele landen — ook ons land — zijn in den laatsten tijd door rampen ernstig getroffen.

In Peru eischte dezer dagen een aardbeving vele slachtoffers en duizenden huizen werden verwoest. Men zegt, dat deze aardbeving de hevigste was sedert veertig jaar.

In Hongarije hadden hevige overstromingen plaats, waardoor bijna 800.000 hectaren land overstroomd werd. Zelfs nu nog staan er 20.000 hectaren onder water en op een dubbel zoo groote oppervlakte zal dit jaar niet kunnen geoogst worden. Velen zijn geschokt en ontzet over deze gebeurtenissen.

Maar een belangrijke vraag is, of ze tot de gewetens hebben gesproken en innerlijk een verandering ten goede hebben gebracht?

Ninevé bekeerde zich toen God de roede er over uitstreekte. En ons volk?

Gods doel met al deze door Hem toegonden of beschikte rampen is: een roepstem tot bekeering.

En ieder beginne bij zichzelf.

NIET SLIKKEN ALLEEN, MAAR EERST KAUWEN

Het is geen erg hoogdravend opschrift, dat hierboven staat.

De tijd voor hoogdravendheid is voorbij. Bovendien wordt in dit opschrift een levensrecept gegeven.

Ik bedoel niet de waarheid dat, als wij ons voedsel goed kauwen, dit aan de spijsvertering en dus aan onze voeding in 't algemeen ten goede zal komen. Dat is op zichzelf wel waar, maar het hoort in de medische rubriek thuis.

Ik bedoel er dit mee.

Als wij ziek zijn en onze arts schrijft ons bittere medicijn voor, dan komt het er maar op aan, dat wij die binnen krijgen. Al proeven wij er niets van, al slikken wij haar met dichtgeknepen neus, als ze maar binnen is, dan kan ze ons helpen. Zoo is het echter niet met de bittere

medicijn, die God ons geeft. Die helpt alleen maar, als wij erop kauwen, als wij proeven willen, hoe bitter zij is.

Jabez heeft indertijd gebeden of God het met het kwade zóó wilde maken, dat het hem niet zou smarten. Dat is een echt menschelijk-zelfzuchtige bede. Als 't kwade komen moet, laat ik er dan zoo weinig mogelijk van mogen voelen. Zoo wil God het niet, God opereert niet onder narcose.

Wij moeten het voelen, proeven, peilen tot op den bodem. Want dan alleen wordt het kwade het goede.

In Jezus Christus weten wij, dat oordeel en genade één zijn. Maar dié mensch vindt alleen de genade, die onder het oordeel buigt.

A. K. Straatsma

Een vak, dat gedurende de laatste kwarteeuw, steeds meer op den achtergrond geraakte, is dat van den hoefsmid. De motor had het paard op bijna elk terrein verdrongen. Thans komt de trouwe viervoeter weer in eere en neemt ook de hoefsmid opnieuw een plaats in de samenleving in. Het beslag van een paard eischt bijzondere zorg en vakkennis. De hoef van het paard groeit regelmatig aan en dus wordt het ijzer na zekeren tijd te klein en moet het vervangen worden. Voorts slijt het ijzer af en dus is geregeld nazien noodig. Wij wenschen voor onze voeten een vakkundigen schoenmaker, een paard heeft ook recht op een goeden hoefsmid. We hopen, dat ze er nog in voldoende mate zijn, mannen die hun vak verstaan.